

Kapitola

1

Zverolekári si musia vedieť poradiť aj s ľuďmi

„Julinka, si pripravená?“ zakričal ocko z kuchyne. „Na odkaze je napísané, že máš byť v škole o ôsmej.“

„Hneď to bude,“ odvetila som. Pozrela som sa na pyžamo, ktoré som mala na sebe, potom na preplnený kufor a spravila grimasu, ktorou som rozosmiala Zuzku.

Rýchlo som na seba hodila oblečenie a vyrazili sme.

Pani Hrdá si v zozname odškrtnula naše mená. Všetci sme sa veľmi tešili na školský tábor v dažďovom pralese. Rozprávali sme

sa a smiali tak nahlas, že sme sa navzájom takmer nepočuli.

Petra a jej kamarátka Terka dorazili ako posledné. Keď nastúpili do autobusu, všetci na chvíľu stíchli. Boli oblečené, ako keby išli na večeru do luxusnej reštaurácie.

„Pozri na tie šperky!“ pošepala mi Zuzka.

Pani Hrdá nevyzerala nadšene.

„Dievčatá, poponáhľajte sa a nájdite si miesto na sedenie. Dúfam, že máte zabalené aj vhodnejšie topánky, inak vás budú bolieť nohy.“

Všetky miesta, ktoré ostali voľné, boli iba pre jedného. Petra prešla do polovice uličky a niečo pošepkala Miške, ktorá hneď vyskočila a presadla si o rad dozadu, aby tie dve mohli sedieť spolu.

So Zuzkou sme sa na seba pozreli a pokrútili hlavou.

Na rozlúčku sme zamávali rodičom a vyrazili sme. Toto budú skvelé tri dni.

Chvíľu trvalo, kým sme dorazili na miesto a jeden z učiteľov, pán Toman, s celým autobusom spieval Desať zelených fľašiek a iné pesničky. Zo začiatku sa nám to veľmi nepáčilo, no potom to bola zábava.

Keď sme konečne dorazili do cieľa, vystúpili sme z autobusu a zobrali si kufre. Ten môj bol o dosť väčší ako Zuzkin a Miškin. Dievčatá vedeli prečo, tak mi s ním pomohli.

„Čo máš v tom veľkom kufri?“ ozval sa hlas za mnou.

Hneď mi bolo jasné, komu patrí.

Otočila som sa k Petre, no nič som nepovedala.

„Som si istá, že to nebude oblečenie!“ chichotala sa, keď si ma premeriavala od hlavy po päty.

Miška, Zuzka a ja sme sa len zasmiali a tvárili sa, že povedala niečo vtipné. Pre zlých ľudí je typické to, že ak ich k sebe nepripustíte, zvyčajne sa celkom rýchlo stiahnu. Všetci sme odkráčali k jedálni a v zozname, ktorý visel na dverách, sme hľadali svoje mená, aby sme zistili, kde budeme ubytovaní.

Naša chatka sa volala Kazuár. Mali sme obrovskú radosť, lebo všetky tri sme bývali spolu. Bohužiaľ aj s Petrou a Terkou.

My tri sme si zložili veci, ktoré sme mali pri sebe v autobuse, na posteľ

v rohu. Zvyšné dve posteľe pri dverách ostali voľné.

Petre s Terezou trvalo dlho, kým sa dostali do chatky, pretože mali obuté sandále, ktoré sa im na vlhkom chodníku šmýkali. Pritom nám pani Hrdá dopredu povedala, aby sme si obuli tenisky.

Keď tie dve dorazili, nepáčilo sa im miesto, kde mali posteľe.

„Nerada spím pri dverách,“ vyhlásila Petra. „Miša, vymeň si so mnou posteľ,“ a Miška si začala odkladať z posteľe veci.

„Počkaj,“ zastavila som ju. „Kde by si radšej spala?“

Miška ukázala na posteľ, z ktorej si práve zbierala veci.

„No, ale ja si želim, aby si sa presunula,“ osopila sa na ňu Petra.

Zverolekári vedia, ako chrániť zvieratá pred ľuďmi

„Nechce sa mi veriť, že sa takto rozprávaš s ľuďmi,“ ozvala som sa a hľadela jej priamo do očí. Potom som sa otočila a usmiala sa na svoje kamarátky. „Miška, nechaj si veci tam, kde ich máš. Poďme a porozhliadnime sa tu.“

Otvorila som kufor a svoj zverolekársky kufrík zastrčila pod posteľ.

Petra to videla a so smiechom naň ukázala prstom. „Ja som to vedela!“ posmešne zvolala. „Vedela som, že si Julinka, malá zverolekárka, zoberie so sebou svoj malý zverolekársky kufrík. To je ale smiešne!“

Tereza sa tiež zasmiala. Zuzka aj chcela niečo povedať, no zastavila som ju.

„Poďme radšej objavovať,“ navrhla som s úsmevom.

Pani Hrdá nám dovolila porozhliadnuť sa pred obedom po okolí. S každým jedlom musela v kuchyni pomáhať iná skupina detí. Naša skupina bola na rade zajtra ráno. Bude zábavné pripraviť raňajky pre päťdesiat ľudí... aspoň si to myslím!

Pohľadom sme prebehli priestranstvo a išli navštíviť ďalšie deti z našej triedy a pozrieť si ich chatky. Potom sme sa prechádzali po tábore. Milujem toto miesto. Všade boli vtáky, dokonca i veľké pávy a aj drzo hľadiace rybáriky, ktoré